

Publicerad 2010-09-04 20:20 av objekt3

Att

det börjar genom mina fingrar
även om jag tror att det föds inärheten utav tinningarna
och transporteras med fart ner till dem

vem är jag att definiera ner egentligen
låt oss nöja oss med ett till!

där uttrycks de dödas förtvivlade längtan att minnas det som en gång var

med dansande kreativitet igenom epokerna besätter de mig och tar mig därmed med

jag skriver inte för att jag vill
det är ett kärt måste

jag är förföljd, jagad, utvald för att inte säga stalkad
av myriader av avlidna
kunde varit - kontakten med limbo är stark
demoner, andar och skrönor
kontakten med helvetet, skogen och det nästan nåbara
det man endast vågar förnimma
men alltid misstänker finns där
och som man skyller på hoppet
slarvigt; eller hur?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren objekt3 med Poeter.se id #11036 innehar upphovsrätten